

Zásady a pravidla léčitelství za pomoci živý

Podle slovansko-árijské védské tradice se na základě stupně rozvoje své duše a schopnosti pracovat s duchovními silami lidé dělí na čtyři rozdílné kasty (*varny*): pracující (dělníci), vlastníci (hospodáři), bojovníci (vojáci) a vládcové nebo kněží.

Pracující tvoří asi 50 % společnosti; jsou to mladé duše, příliš se nezamýšlejí nad tím, že existuje i duchovní svět a že disponují ohromnou energií určenou k formování vlastního života; žijí v nevědomosti a jsou ovládáni vášněmi. **Vlastníci** (asi 30 %) jsou zralejší duše; v této inkarnaci jsou však nejvíce zaměřeni na získávání materiálních statků; na to je zaměřena i jejich fyzická a duchovní energie. **Bojovníci** (asi 15 %) jsou organizátoři a řídicí pracovníci. Na tomto stupni rozvoje duše je prioritou moc a možnost; jsou ovládání vášněmi a jejich duchovní síla se projevuje pouze v rámci jejich vlivu a dominance. Pouze zbývajících 5 % lidstva – **vládcové** – se ubírají duchovní cestou a žijí v blaženosti. Právě tito lidé se stávají léčiteli nejvyšší úrovně, učiteli a filozofy. Při svém duchovním hledání si osvojují moudrost, ze které má užitek jejich rod i celé lidstvo.

Každá varna potřebuje pro svůj rozvoj jisté proudy božské energie. Každá duše dostává v rámci svého vývoje potřebnou úroveň naplnění a práce s energií života. Získáte-li třeba jen první stupeň zasvěcení do živý, pak ať byste měli jakoukoli profesi a dělali cokoli, váš život bude lehčí a vědomější. Univerzální energii může využít každý, a to v různých životních situacích, což zjistíte na základě následujících praktik. Jsme si jisti, že živu potřebuje každý člověk bez výjimky.

Úspěšnost léčitelství závisí i na mravním profilu a duchovní úrovni člověka. Živa, jak říkali naši předci, nedá svou energii a moc do rukou nehodnému. Navíc když se nějaká osoba chová dlouhodobě mimořádně nelidsky, duše se uzavře a přestane tok energie živý přijímat. Takový člověk potom musí vykonat mnoho dobrých skutků, aby se její tok obnovil. **Slovansko-árijská védská tradice je vysoce mravní a vysoce duchovní; proto když se žák chová nedůstojně nebo nemorálně, učitel se ho může zřici a tok živý se mu stane absolutně nedostupným. Totéž postihne i ty, kdož přijali duchovní misi, ale později se zřekli svého učitele nebo čestné povinnosti přinášet lidem světlo, lásku a radost a vydali se na cestu destrukce.** Lidé odjakživa věděli, že se ztrátou duchovní čistoty a spravedlnosti se ztratí i duchovní síla.

Aby se nám to nestalo a byli jsme hodni síly a svátosti, která nám je dána, existují zásady a ponaučení pro ty, kdož chtějí žít v harmonii, lásce a štěstí a kteří přijali vznešené poslání přinášet světlo a léčit. Pro takové lidi to jsou neporušitelná pravidla.

Principy zdravého a šťastného života

1. Jste součástí vesmíru (Boha) a všechno, co vás obklopuje, je zase vaší součástí.

Tvoříme jeden celek s prostředím, ve kterém žijeme, tak jako ho tvoří buňka s organismem. Pokud se neizolujeme od vesmíru (Boha) a žijeme podle jeho zákonů, v duchu globálního rozvoje, můžeme užívat celé jeho bohatství: všechno, co potřebujeme pro radost a štěstí. Svět je milosrdný a zlo neexistuje. Zlo znamená, že jednáme nevhodně a ubíráme se špatným směrem. Svět je celistvý a mnohotvárný a to, co my vnímáme jako zlo, může být pro jinou bytost dobro. Například ryba žije ve vodě a kocour na souši. Nutíme-li kocoura, aby plaval, a rybu, aby chodila, konáme zlo. V každém okamžiku své existence musíme věřit světu a poslouchat svou duši, ne pouze rozum. Bude-li svět a lidi vnímat jako částičky Boha a umožníme jim, aby žili podle své přirozenosti, svět nás přijme a také nám umožní, abychom byli takovými, jakými chceme být. Platí to i o nemoci: uzdravíme se pouze tehdy, přijmeme-li ji jako dobro a pochopíme její příčiny. Jestliže ji však vnímáme jako zlo a bojujeme proti ní, nikdy se jí nezbavíme.

Pamatujte si, že svět je bezvýhradně dobrý a harmonický. Příčinu našich těžkostí je nutné hledat v naší vnitřní disharmonii. Duše chce často prostřednictvím nemoci něco oznámit vědomí, protože pouze tak se dá tělo navést na jinou cestu. Lidé kolem nás jsou zase duše, se kterými hraje naše duše hru zvanou *život*. Vstupuje do vzájemných vztahů se svými sestrami – jinými dušemi – a prosí je o pomoc. A ty

jí skutečně pomáhají, někdy pozitivně, a někdy ne. V duchovním světě platí zákon přitahování podobného podobným. Říká se: „Řekni mi, kdo je tvůj přítel, a já ti řeknu, kdo jsi.“ Pociťujete-li agresivitu, zlobu nebo křivdu, vaše vibrace přitahují lidi se stejnými vibracemi. Způsobují-li vám druzí utrpení, věřte, že jste si ho způsobili sami; oni jsou pouze vaším zrcadlem. Měníme-li se, měníme i svět kolem nás, naše prostředí a vztahy.

2. Člověk je odpovědný za všechno, co se s ním děje, a to v každém okamžiku svého života.

Člověk jako částička Boha disponuje všemi silami, jakými disponuje sám Nejvyšší, pouze v menším měřítku – na lidské úrovni. Božský Duch v nás svítí jako lampička přes „stínidlo“ naší duše, osvětluje naše tělo i celý okolní svět. Naše myšlenky jsou přitom jako vzor na stínidle. To znamená, že kolem sebe demonstrujeme (zhmotňujeme) svět a situace, které jsou v souladu s myšlenkami a představami v naší hlavě. Pokud se s námi něco děje, musíme se ptát, které myšlenky, přání a činy tuto situaci přivolaly. Výrazná nechuť nebo obava svědčí o tom, že jsme přestali být pány svého osudu, a proto si přitahujeme nežádoucí události. Tyto události nám umožňují překonat jisté věci a přestat odmítat sebe, jiné lidi nebo nějakou část vesmíru. Ať by se s vámi dělo cokoli (nemoc, životní těžkosti či problémy, v kterých se ocitáte opakovaně), je to pouze a jen vaše dílo.

Vaše představy neustále utvářejí vaši budoucnost! Životní energie, vycházející z vašeho ducha, je promítá do fyzického světa jako diaprojektor diapozitiv, který

jste do něj vložili. A protože jste si jistou úlohu zadali sami – vložili jste obrázek do projektoru, jedině vy ho můžete vyměnit, a tedy zbavit se nemoci nebo těžkostí. Jste-li zasvěcencem živý, máte možnost všechno změnit. Máte všechno, co k tomu potřebujete. Léčitel jako jiný povoláný člověk vám může pomoci uvědomit si vaši úlohu, ne ji řešit místo vás. Společně se změnou svých mentálních představ a přesvědčení měníme také svět kolem nás. Naplněním svého umu světlými myšlenkami a duše pozitivními obrazy o minulosti, současnosti i budoucnosti umožníme živě, aby nám zhmotnila co nejpříznivější variantu daného dění a situace. Lidé znalí správného způsobu myšlení vytváří kolem sebe svět světla a lásky – Rodosvět.

Svět je postaven na protikladech, když se však nad ně povznese, neodsuzujeme je a nepřipoutáváme se k nim, zažíváme jednotu bytí. Pochopíme-li to, můžeme využívat sílu, kterou nám dává Stvořitel, na vytváření univerzálního dobra a štěstí.

3. Člověk se rodí mnohokrát a má žít tak, aby byl každý jeho život lepší než předchozí.

Slovanská védská tradice nás učí, že se rodíme mnohokrát proto, abychom si vyzkoušeli různé úlohy a projevíli celé spektrum svých vrozených božských vlastností. Pro člověka je příznačné, že chce mít všechno najednou. Jeho hlavní úloha však není dosáhnout pomyslné výšiny, které si sám vytyčil, ale správně naplňovat své božské předurčení, kvůli kterému byl poslán na Zemi. Konečným cílem všech reinkarnací je naučit se být bohem v Bohu. Proto nás Nejvyšší znovu a znovu posílá „do školy“, kde každá lekce je jeden život, jedna inkarnace. Víme, že vyu-

čování bude pokračovat, a proto je nutné se s úctou a starostlivě chovat vůči Matičce Zemi, vůči svému zdraví i zdraví celého rodu, starat se o výchovu dětí, jejich duchovní a tělesný rozvoj, protože je velmi pravděpodobné, že reinkarnovat se budeme zase jen v našem rodu. Vaše svědomí ví, kdy konáte správně a kdy ne, proto ho poslouchajte. Je to hlas vaší duše. Upínejte se k Nejvyššímu činy i myšlenkami a budete žít v blaženosti.

4. Chovej se k druhým tak, jak chceš, aby se oni chovali k tobě.

Na celém světě si lidé neustále ubližují proto, že nejsou spokojeni se svým životem, že vnímají život povrchně a materialisticky. Neuvědomují si v plné míře, že vnitřní a vnější roviny jsou navzájem propojeny, ba co víc, že na vnitřní rovině jsme spojeni se vším, co je živé – s energií života. Ublížíme-li někomu ve vnějším světě, naše duše začne trpět pocitu viny až sebenenávisi. Buňka téhož organismu (vesmíru, Boha) napadne sama sebe!

Všechno na světě je propojeno kauzálními vztahy. Každá myšlenka, touha i čin vedou ke zvyšování konkrétního potenciálu a ten se nám stonásobně vrací. Zasévejte dobro, léčte lidi, pomáhejte jim – a každé zrnko vám přinese stovky plodů radosti a úspěchu! Chceme-li, aby nás lidé milovali a vážili si nás, musíme také my k nim přechovávat takové city. Svět je naším zrcadlem. Takto je svět uspořádán: nemůžeme nikomu škodit, abychom v konečném důsledku neškodili sami sobě. A naopak: čím více naplňujeme lidi světlem a láskou, tím více lásky, světla a zdraví se dostává nám. Právě o tom hovořil Spas Sus, když učil

Galilejce vědské moudrosti. Pamatujte, že pocity viny, křivdy, hněvu nebo nepřijetí kritiky rozežírá jako kyselina vaši duši i tělo a způsobuje vám nemoci a životné nezdary. Proto odpustit někomu znamená odpustit sám sobě. Bez toho se nikdo neuzdraví. Zato zbavení se všech negativních emocí zaručuje úplné uzdravení, dokonce i z rakoviny.

5. Při plnění svého poslání buďte vděční, šťastní a veselí a důvěřujte si!

Každá duše, i když je svobodná, je součástí velkého celku, který můžeme nazvat absolutnem, Bohem, vesmírem.

Všechno, co kdo vykoná, má nějaký význam a cíl. Každá duše má svou karmu a při snaze o dosažení vytyčeného cíle na sebe bere jisté povinnosti, které vytvářejí její předurčení, týkající se jeho, související s jejím posláním, jejím celkovým rozvojem i rozvojem v dané inkarnaci. Naplňováním svého předurčení člověk slouží Bohu, a tedy i sám sobě. Najde-li někdo sám sebe a své povolání, pociťuje absolutní harmonii, ucelenost. Může být nekonečně dlouho šťastný a spokojený, a tedy i zdravý a plný sil.

Vesmír, to je neustálý pohyb a změna. Všechno se neustále mění (roste nebo zaniká, umírá či vzniká, končí nebo začíná a podobně). Ustálené formy neexistují. To znamená, že už tady a teď se můžeme začít ubírat tam, kam chceme – směrem k rozvoji (uzdravení), nebo k úpadku (smrti). Abychom našli východisko z jakékoli slepé uličky, musíme změnit svůj úhel pohledu a slepá ulička se změní na doširoka otevřené dveře do nové, světlé budoucnosti (k uzdravení

a štěstí). Vesmír (svět) je ucelený a mnohotvárný; může vytvářet lineární i nelineární řetězec, racionální i magický současně. Do lineárně-prostorového systému ho uspořádává naše vnímání, spojené s rozumem. Problém spočívá v tom, že rozum nám říká: „Jsi nula!“ A duše mlčí, neboť ví, že jste projevem boha a Bůh sám.

Proto je nutné děkovat Bohu (i sobě samému) za všechno, co mám. Přitom je nutné si uvědomit, že už nyní máme všechno, co potřebujeme: poznatky, zručnosti i materiální zdroje. Chybí-li nám něco, musíme si vytvořit jasnou představu, co to je, a přivolat na pomoc živu, „prosvětlit“ a naplnit svou představu energií, aby se projevila (materializovala) ve vnějším světě. Ucelený, harmonický člověk je připraven na jakékoli změny, těší se z každého okamžiku života, přistupuje ke všemu vesele a bez předsudků a pevně věří, že následující den bude ještě lepší, jasnější a krásnější. Buďte šťastní, radujte se z každé drobnosti, naučte se vidět v malých věcech velké – a dokážete si poradit i s velkými nepříjemnostmi jako s malou hračkou. Dokud se nebudete mít skutečně rádi a nepřijmete se, nebudou vás mít rádi a nepřijmou vás ani jiní lidé. Není nutné v sobě nosit křivdu, hněv, zlomyslnost a jiné negativní pocity, protože jsou destruktivní. Opuštěte lidem a pochopte je; umožníte jim, aby byli takoví, jací jsou. I oni vám potom umožní, abyste byli takoví, jací chcete být. Pamatujte si, že máte vždy dostatek lásky, prostředků a možností. Není nutné, abyste byli připoutáni k tomu, co odchází, protože tak bráníte příchodu něčeho nového, lepšího. Při

interakci se živou (i s jinými božskými silami) máme v sobě všechno, co potřebujeme pro svoje duchovní i materiální blaho.

Poučení pro léčitele živou

1. Věř, že neseš plnou odpovědnost za každé svoje chování, čin, vykonaný rituál nebo léčení, a tedy i za svůj osud. Jestliže ses rozhodl pomoci, pomáhej z čistého srdce.
2. Pravdivě a neustále setrvávej v duchovním zápalu (aktivitě) bez nároku na „náhodné“ jednání, a když se odehraje něco disharmonického, vyladňuj svou duši. Tvé léčení i každý tvůj čin musí přinášet blaženou spokojenost. Čím více naplňuješ svět světlem, tím více svět naplňuje světlem tebe!
3. Každý tvůj čin je dílem tvé vůle, a proto musí být promyšlený a ve shodě se zákony univerza.
4. Tvůj osud je důsledkem úrovně tvé duchovnosti. Svatost je to, pokud člověk sám plně utváří svůj svět a okolnosti kolem sebe.
5. Myšlenka vědomého člověka působí stejně jako jeho čin. Účinný je každý jeho záměr na jakékoli úrovni, proto se odpovědnost vztahuje i na tvé myšlenky. Vytvářením správných mentálních obrazů v sobě i v jiných správně utváří svět.
6. Každý vědomec musí ovládat své touhy. Ty tvoří naši karmu. Touha je určité množství nerealizované energie; ovlivňuje svět tak, aby se daná touha realizovala. Každá energie směřuje k zmenšování napětí a realizaci. Neuvede-li touha do pohybu zjevný svět, začne se realizovat v ne-

projeveném světě. Soustředěním své energie na touhu a zachováním fyzické neporušenosti léčitel vyvolává změnu v neprojeveném světě, která přechází také do fyzického světa. Každá situace existuje nejdříve na neprojevené rovině. Odpovídá jí jisté množství energie, která se může realizovat ve formě událostí fyzického světa. Tato energie se však může realizovat i přímo a s vědomím léčitele. Například je potřeba si při léčení představovat zdravého a veselého pacienta.

Příznivé nebo nepříznivé situace fakticky neexistují, což nám umožňuje ovlivňovat budoucí události. Máš-li správný pohled na svět, věř, že čas neexistuje, a proto už od prvního stupně zasvěcení můžeš měnit minulost.

7. Sebeuvědomění léčitele utváří situace kolem něho. Podle frekvence svých vibrací člověk přitahuje konkrétní události a jiné lidi. Jestliže v hloubi duše nevěříš lidem a odsuzuješ je, vzbujuje to v nich stejný postoj vůči tobě. Každá budoucí událost nejdříve vyzává uvnitř člověka, a proto si každý sám určuje svou budoucnost a tvoří svou oblast tvorby. Proto si pamatuj: *Já jsem osou svého světa!*
8. Každý člověk vytváří různé situace, ovlivňuje okolní svět, a je tak svým způsobem stvořitelem. Přitom si vědomě nebo podvědomě volí hru, jakou chce hrát – hru na zdraví, nebo na nemoc; na bohatství, či na chudobu. Pamatuj, že si sami vytváříme svůj svět, a proto dej prosícím, chceš-li. Ale když tě nežádají – nejednej! Světlá cesta uvědomělého léčitele vede skrze pomoc lidem

při jejich rozvoji k jeho vlastnímu duchovnímu růstu i k nárůstu božské síly, která prochází přes něho.